

Bruxelles, den 29.4.2016
COM(2016) 235 final

2016/0124 (NLE)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om gennemførelse af den aftale, der er indgået af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskerierorganisationer i EU (Europêche) af 21. maj 2012 som ændret den 8. maj 2013, vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 143 final}

{SWD(2016) 144 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I 2002 indledte ILO drøftelser på internationalt plan om et fuldstændigt og ajourført sæt internationale standarder for fiskerisektoren med henblik på at sikre ordentlig beskyttelse af fiskere på internationalt plan. Det mundede ud i vedtagelsen af 2007-konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren¹. Hidtil er Frankrig det eneste EU-land, der har ratificeret denne konvention².

I 2007 gennemførte Kommissionen den første fase af høringer af EU-arbejdsmarkedets parter i henhold til artikel 154 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og sidstnævnte blev opfordret til at undersøge mulighederne for et fælles initiativ med henblik på at fremme anvendelsen i EU af bestemmelserne i ILO's forholdsvis nye 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren³. Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Organisationer for fiskeriorganisationer i EU ("Europêche") indledte forhandlinger i 2009. Der blev indgået en aftale den 21. maj 2012, som efterfølgende blev ændret den 8. maj 2013. Den 10. maj 2013 anmodede EU-arbejdsmarkedets parter Kommissionen om at gennemføre deres aftale ved en rådsafgørelse i overensstemmelse med artikel 155, stk. 2, i TEUF.

Formålet med dette forslag er at iværksætte den aftale om gennemførelsen af Den Internationale arbejdsorganisation (ILO's) 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren, mellem Cogeca, ETF og Europêche.

Med dette forslag ønsker Kommissionen at forbedre leve- og arbejdsvilkårene for fiskere, der arbejder på fartøjer, der fører en EU-medlemsstats flag, ved at fastlægge en konsolideret lovramme, som skal regulere arbejdsvilkårene for havfiskerisektoren.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Dette initiativ indgår i Kommissionens prioriterede område for et stærkere og mere retfærdigt indre marked, navnlig for så vidt angår den sociale dimension. Det er i tråd med Kommissionens arbejde med at etablere et retfærdigt og ægte transeuropæisk arbejdsmarked, som giver arbejdstagere tilstrækkelig beskyttelse og bæredygtige job⁴. Det omfatter beskyttelse af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, arbejdstid, social beskyttelse samt rettigheder i forbindelse med ansættelseskontrakten.

Der er fastlagt EU-retlige bestemmelser, der er relevante for fiskernes leve- og arbejdsvilkår, i en række retsakter, navnlig EU's direktiver på det arbejdsretlige område og i EU's lovgivning om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen. På de områder, der ikke er dækket af EU-lovgivningen, f.eks. retten til lægebehandling på land, retten til hjemsendelse og den lægeerklæring, der attesterer fiskerens egnethed til at udføre arbejdet, har EU-medlemsstaterne indført meget forskellige standarder.

¹ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188.

² Frankrig ratificerede konventionen i oktober 2015. Norge, som er medlem af EØS, ratificerede konventionen i januar 2016.

³ KOM(2007) 591 endelig.

⁴ Kommissionens formand Jean-Claude Junckers tale om Unionens tilstand i Europa-Parlamentet den 9. september 2015.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Den efterfølgende evaluering af EU's lovgivning om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen er endnu ikke afsluttet, og en række centrale spørgsmål i forbindelse med revisionen af EU's lovgivning er endnu ikke blevet fastlagt, nærmere bestemt med hensyn til den nye struktur for og det præcise indhold af bestemmelserne i de fremtidige lovgivningsmæssige rammer for EU's lovgivning om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen. Under det forberedende arbejde har de interesserede parter fremhævet behovet for at tilpasse de nuværende bestemmelser vedrørende EU's lovgivning om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen for hav- og fiskerisektoren med de seneste ILO-konventioner, såsom ILO's 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren. Det siger sig selv, at aftalen supplerer den gældende EU-lovgivning om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og bringer den i overensstemmelse med konventionen. Den kommende revision af EU's rammelovgivning om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen skal tage hensyn til aftalen.

EU bidrager også til at forbedre fiskernes leve- og arbejdsvilkår gennem den fælles fiskeripolitik⁵, som har til formål at sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter bidrager til langsigtet miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed. Faktisk kommer sunde fiskebestande fiskerne til gode. Bæredygtig forvaltning af ressourcerne øger EU's konkurrenceevne inden for fiskerisektoren og skaber nye arbejdspladser.

Den fælles fiskeripolitik's mål fremmes internationalt ved at sikre, at EU-fiskeri uden for Unionens farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder efter EU-retten, og ved at fremme lige vilkår for operatører fra EU og fra tredjelande. I den forbindelse bør EU bestræbe sig på at lede processen med at styrke regionale og internationale organisationers effektivitet, med henblik på at de bliver bedre i stand til at bevare og forvalte levende marine ressourcer inden for deres ansvarsområde, herunder bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)⁶.

Dårlige sikkerheds- og sundhedsforhold og dårlige arbejdsforhold er både en drivkraft for IUU-fiskeri og en af konsekvenserne heraf. På den ene side kan operatørerne vælge at udøve IUU-fiskeri på grund af de lavere omkostninger ved begrænset kontrol med sundhed, sikkerhed og anden efterprøvning af arbejdsforholdene. På den anden side er de arbejdstagere på fartøjer, der udøver IUU-fiskeri, sårbare over for udnyttelse, da der ikke findes et middel til at sikre anstændige arbejdsforhold om bord på et fartøj, der er involveret i ulovlige aktiviteter. En forbedring af den sociale situation for fiskerne forventes at mindske risikoen for misbrug og øge omkostningerne ved at være involveret i IUU-fiskeri, hvilket vil gøre det til en mindre tiltrækkende mulighed. En nøje gennemførelse af ILO's konventioner på verdensplan vil derfor have en positiv indvirkning på både fiskernes arbejdsforhold og på forekomsten af IUU-fiskeri. Ved at indarbejde aftalen mellem arbejdsmarkedets parter om ILO's konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren i EU-lovgivningen vil EU være bedre rustet til at fremme aftalens gennemførelse i partnerlandene i hele verden.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Det er fastsat i artikel 155, stk. 2, i TEUF at *"iværksættelsen af aftaler, der indgås på EU-plan, finder sted enten efter de fremgangsmåder og den praksis, arbejdsmarkedets parter og medlemsstaterne normalt anvender, eller i spørgsmål under artikel 153 efter fælles anmodning fra de underskrivende parter ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen. Europa-Parlamentet underrettes"*.

Formålet med den aftale, der er indgået af Cogeca, EFT og Europêche, er i overensstemmelse med artikel 153, stk. 1, litra a) og b), i TEUF at forbedre arbejds- og levevilkårene for arbejdstagere om bord på havgående fiskerfartøjer under hensyntagen til minimumskravene til arbejde om bord, arbejdsforhold, indkvartering og fødevarer samt beskyttelse af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen. Artikel 155, stk. 2, er derfor et korrekt retsgrundlag for Kommissionens forslag.

• Nærhedsprincippet

Behovet for EU-tiltag begrundes i den omstændighed, at havfiskeri er en tværnational sektor, der opererer på verdensplan. Fiskerfartøjer sejler under forskellige EU-flag, men opererer også uden for territorialfarvandet i den pågældende EU-medlemsstat, i farvande, der er under de øvrige medlemsstaters jurisdiktion, og i internationale farvande. EU's højsøflåde opererer i internationalt farvand (åbent hav) og gennem bilaterale aftaler med lande uden for EU.

Til trods for Rådets afgørelse om at bemyndige EU-medlemsstaterne til at ratificere ILO-konvention nr. C 188⁷, har ratifikationsprocessen været meget langsom. En ratificering af kun nogle af EU's medlemsstater ville ikke sikre et tilsvarende niveau af ordentlige leve- og arbejdsvilkår i EU for fiskere og lige vilkår for så vidt angår konkurrenceevne mellem EU's medlemsstater. Det ville føre til den fortsatte anvendelse af forskellige standarder, navnlig om spørgsmål, som endnu ikke er medtaget i EU-lovgivningen, såsom lægeerklæringer for fiskere, retten til hjemsendelse og lægebehandling på land. Der ville fortsat være forskellige arbejdsforhold for fiskere i EU. Det ville desuden medføre forskellige konkurrencemæssige stillinger mellem de medlemsstater, der har ratificeret konventionen, og dem, der ikke har. Direktivforslaget bygger på eksisterende internationale standarder og EU-standarder under hensyntagen til det specifikke arbejdsmiljø i sektoren. Det sikrer et tilsvarende niveau af ordentlige leve- og arbejdsvilkår og lige vilkår for så vidt angår konkurrenceevne mellem EU's medlemsstater ved at sikre den samtidige ikrafttrædelse og en ensartet gennemførelse i alle EU-medlemsstaterne af standarderne i ILO's 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren, som det henviser til. Det tilpasser fiskernes situation til situationen for andre maritime erhverv⁸.

• Proportionalitetsprincippet

Det foreslåede direktiv opfylder proportionalitetskravet, da det er et skridt fremad for at nå de mål, der er fastlagt med henblik på at forbedre arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkår samt sikre en sammenhængende retlig ramme, der fastlægger minimumsstandarder. Det er

⁷ Rådets afgørelse 2010/321/EU af 7. juni 2010 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren (Konvention nr. C 188)(EUT L 145 af 11.6.2010, p. 12).

⁸ En sådan retlig ramme findes allerede i EU-retten for søfarende: Rådets direktiv 2009/13/EF af 16. februar 2009 om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006 og ændring af direktiv 1999/63/EF (EUT L 124 af 20.5.2009, s. 30).

udelukkende begrænset til gennemførelsen i EU-retten af opdaterede normer som fastsat i ILO's 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren. Tiltaget er baseret på en aftale, der er indgået mellem arbejdsgivernes og arbejdstagernes repræsentanter i sektoren.

Det giver EU-medlemsstaterne mulighed for at fastholde eller fastsætte gunstigere standarder for arbejdstagerne og fleksibilitet for at tage hensyn til særlige træk ved deres nationale situation. Som følge heraf giver forslaget plads til fleksibilitet, for så vidt angår valget af konkrete gennemførelsesforanstaltninger.

- **Valg af retsakt**

Det valgte reguleringsmiddel er et direktiv. Begrebet "afgørelse" i artikel 155, stk. 2, i TEUF er anvendt i sin generelle betydning for at muliggøre, at det retlige instrument kan vælges i overensstemmelse med artikel 288 i TEUF. Det er op til Kommissionen at foreslå den mest passende af de tre bindende retsakter, der er omhandlet i denne artikel (forordning, direktiv eller afgørelse).

I artikel 296 i TEUF hedder det: "*Når det ikke er fastsat i traktaterne, hvilken type retsakt der skal vedtages, tager institutionerne i hvert enkelt tilfælde stilling hertil under overholdelse af gældende procedurer og proportionalitetsprincippet.*"

I dette tilfælde er det i betragtning af arten og indholdet af arbejdsmarkedets parter aftale klart, at den bedst vil kunne anvendes gennem bestemmelser, der skal gennemføres i medlemsstaternes nationale lovgivning af medlemsstaterne og/eller af arbejdsmarkedets parter. Den mest hensigtsmæssige retsakt i dette tilfælde er derfor et rådsdirektiv. Kommissionen finder ligeledes, at aftalen ikke bør indarbejdes i direktivet, men knyttes som bilag hertil.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høring af interesserede parter**

Det fastlægges i artikel 155, stk. 1, i TEUF, at arbejdsmarkedets parter på EU-plan kan indgå overenskomstlige forbindelser, herunder aftaler, hvis de vil. Der er ikke noget krav i TEUF om, at andre parter skal høres forinden. I betragtning af processens gennemsigtighed og den rolle, som arbejdsmarkedets parter er tiltænkt i henhold til artikel 155 i TEUF, er der ikke gennemført en yderligere offentlig høring⁹.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der blev iværksat en ekstern undersøgelse for at støtte vurderingen af omkostninger og fordele ved aftalen¹⁰. Konsulenterne udpegede relevante myndigheder og arbejdsmarkedsparter i samtlige medlemsstater og anmodede om oplysninger om national lovgivning vedrørende leve- og arbejdsvilkår inden for havfiskerisektoren og de potentielle konsekvenser, som disse forventede af aftalens gennemførelse.

⁹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/tool_7_en.htm.

¹⁰ ICF International, "Study on Costs and Benefits of a Council Decision implementing the European sectoral social partners", en aftale om gennemførelsen af ILO's 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren, december 2015.

- **Forholdsmæssig konsekvensanalyse**

Ifølge retningslinjerne for bedre regulering¹¹ og for at kommissærkollegiet kan træffe en informeret afgørelse har Kommissionens tjenestegrene udarbejdet en forholdsmæssig konsekvensanalyse, som også omfatter en vurdering af underskrivernes repræsentativitet og lovligheden af aftalens bestemmelser i forhold til EU's retlige rammer.

- *EU-arbejdsmarkedets parter repræsentativitet*

Ved vurderingen af en anmodning fra EU-arbejdsmarkedets parter om iværksættelse af deres aftale i EU-retten i henhold til artikel 155 i TEUF, undersøger Kommissionen arbejdsmarkedets parter repræsentativitet og mandat for det område, der er omfattet af aftalen. Dette sikrer, at anmodningen er i tråd med bestemmelserne i TEUF, og at aftalen kan regne med bred opbakning blandt de faktisk berørte.

I overensstemmelse med artikel 1 i Kommissionens afgørelse 98/500/EF af 20. maj 1998 skal arbejdsmarkedets parter på europæisk plan opfylde følgende kriterier: *"a) de har tilknytning til specifikke sektorer eller kategorier og er organiseret på europæisk plan*

b) de består af organisationer, som selv er en integrerende og anerkendt del af medlemsstaternes arbejdsgiver- og arbejdstagerstrukturer, har beføjelse til at forhandle om aftaler og er repræsentative for flere medlemsstater, og

c) de har egnede strukturer til at sikre deres effektive deltagelse i (sektor)dialogudvalgenes arbejde."

Disse betingelser skal være opfyldt på tidspunktet for aftalens undertegnelse. På tidspunktet for undertegnelsen af aftalen var Kroatien endnu ikke medlem af EU. Med henblik på at vurdere repræsentativiteten for EU-arbejdsmarkedets parter gennemførte Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound) en undersøgelse i 2012.

Aftalen vedrører arbejdsforholdene i havfiskerisektoren, som svarer til sektorafgrænsningerne i sektordialogudvalget inden for havfiskerisektoren. Derfor er der tale om ækvivalens mellem udvalgets dækning og aftalen. De arbejdsmarkedsparter, som deltager i udvalget, er Europêche og Cogeca for arbejdsgivernes side og ETF for arbejdstagernes side.

For Europêche udpeger Eurofound's undersøgelse om repræsentativitet fra 2012 medlemmer i 11 EU-medlemsstater¹². To arbejdsgiverorganisationer har observatørstatus (LV og LT).

Cogeca repræsenterer generelle interesser og særinteresser inden for europæisk landbrug, skovbrug, fiskeri og agroindustrielle kooperativer. Det har medlemmer inden for havfiskerisektoren i 11 medlemsstater¹³. I betragtning af at både Cogeca og Europêche er medlemmer, betyder det, at på arbejdsgiversiden er i alt 16 medlemsstater repræsenteret i udvalget.

På arbejdstagersiden har EFT medlemmer inden for havfiskerisektoren i 11 medlemsstater¹⁴. Det betyder, at fiskere i 11 medlemsstater¹⁵ ikke er repræsenteret. Ifølge beskæftigelsestallene for sektoren er antallet af ansatte for de fleste landes vedkommende på ca. 1 000 arbejdstagere (i de fleste af disse medlemsstater er beskæftigelsen væsentligt lavere). Irland, Grækenland, Rumænien og Sverige har mere end 1 000 fiskere, men en stor del af dem er selvstændige.

¹¹ SWD(2015) 111 final.

¹² BE, DE, DK, ES, FR, EL, IT, NL, PL, SE og UK.

¹³ CY, DE, EE, ES, FR, EL, IE, IT, MT, NL og SI.

¹⁴ BE, BG, DE, DK, ES, FR, IT, NL, PL, PT og UK.

¹⁵ CY, EE, EL, IE, FI, LV, LT, MT, RO, SE og SI.

Konklusionen er, at der ikke findes medlemsstater, med undtagelse af Portugal og Rumænien, hvor aktive arbejdsgiverorganisationer inden for havfiskerisektoren ikke er repræsenteret på europæisk plan, når man tager i betragtning, at sektoren er forholdsvis lille i Rumænien. De otte medlemsstater, som tegner sig for 84 % af den samlede beskæftigelse og for 87 % målt i fuldtidsækvivalenter, er repræsenteret i EU's udvalg for den sociale dialog. Konklusionen er således, at de arbejdsmarkedsparter, der har underskrevet aftalen, er repræsentative for sektoren og derfor kan anmode Kommissionen om at foretage en gennemførelse i henhold til artikel 155 i TEUF.

- *Lovligheden af aftalens bestemmelser*

Kommissionen har undersøgt aftalens lovlighed. Den har nøje gennemgået alle bestemmelser og har ikke fundet nogen, der er i strid med EU-lovgivningen. De forpligtelser, som medlemsstaterne vil blive pålagt, udspringer ikke direkte af aftalen mellem arbejdsmarkedets parter. Derimod udspringer de af dens gennemførelse ved en afgørelse truffet af Rådet, dvs. i form af et direktiv. Aftalens anvendelsesområde og indhold falder inden for de områder, der er nævnt i artikel 153, stk. 1, i TEUF. Udvidelsen af visse bestemmelser i aftalen til at omfatte selvstændige erhvervsdrivende er ikke i strid med artikel 153, stk. 1, litra a), da det ultimative mål og betingelsen for at udvide bestemmelserne til at omfatte selvstændige erhvervsdrivende er at beskytte arbejdstagernes sundhed og sikkerhed om bord på samme fartøj. Denne udvidelse findes allerede i den gældende EU-ret om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, der finder anvendelse på denne sektor. Artikel 3, stk. 3, i aftalen indeholder en bestemmelse om garanti mod forringelser, hvilket sikrer arbejdstagernes eksisterende beskyttelsesniveau. Ifølge artikel 4 i aftalen berører den i intet tilfælde love, kendelser, sædvane eller aftaler mellem ejerne af fiskerfartøjer og fiskere, som sikrer gunstigere vilkår over for fiskere end dem, der er fastsat i denne aftale.

- *Politiske løsningsmuligheder og vurdering af omkostninger og fordele*

Kommissionen kan kun acceptere eller afvise de undertegnende parter anmodning om at iværksætte aftalen ved en lovgivningsmæssig retsakt. Den kan ikke ændre aftalens tekst. Den kan ikke anmode arbejdsmarkedets parter på EU-plan om at iværksætte deres aftale autonomt, da dette er arbejdsmarkedets parter beføjelse i henhold til artikel 155, stk. 2, i TEUF.

Derfor kan Kommissionen kun overveje en politisk løsningsmulighed. Den forholdsmæssige konsekvensanalyse, der ledsager forslaget, vurderede denne politiske løsningsmulighed (dvs. de foranstaltninger, der er fastsat i aftalen, og sammenlignede den med udgangssituationen (dvs. løsningsmuligheden "ingen yderligere EU-tiltag").

Resultaterne af analysen viser, at der ikke forventes nogen væsentlig stigning i omkostningerne. Omkostningerne varierer for hver medlemsstat, afhængig af i hvilket omfang deres nationale lovgivning allerede er i overensstemmelse med aftalen. Nogle omkostninger optræder kun én gang (f.eks. omkostninger i forbindelse med aftalens gennemførelse i national lovgivning), og nogle omkostninger vil være tilbagevendende (f.eks. omkostninger ved de lægeerklæringer, som skal fornyes regelmæssigt, og ved hjemsendelse osv.).

For de medlemsstater, der allerede opfylder de fleste af aftalens bestemmelser, vil omkostningerne være begrænset. For medlemsstater, der vil skulle ændre visse dele af deres nationale lovgivning om f.eks. lægeerklæringer, ret til hjemsendelse og risikovurdering, står omkostningerne pr. arbejdstager eller pr. virksomhed i et rimeligt forhold til det mål, der skal nås. De samlede omkostninger ved hjemsendelse, lægeerklæringer samt risikovurderinger anslås til mellem 1,3 mio. EUR og 8 mio. EUR. Under hensyntagen til sektorens årlige omsætning på 6,9 mia. EUR vil omkostningerne udgøre højst 0,11 % af sektorens samlede omsætning.

Aftalen vil forbedre leve- og arbejdsvilkårene inden for havfiskerisektoren vedrørende arbejdstider, mindstealder, lægeerklæringer, risikovurdering, indkvartering, fødevarer og vand om bord samt lægebehandling om bord. Den vil også skabe lige vilkår i EU-sektoren gennem en fastsættelse af minimumsstandarder i hele EU.

For arbejdsgiverne vil en reduktion af forekomsten af arbejdsulykker og -skader og erhvervssygdomme føre til øget produktivitet, lavere omkostninger i forbindelse med kompensation og mindre personaleudskiftning. For arbejdstagere vil det mindske risikoen for ulykker og/eller sygdomme. Det vil reducere risikoen for tab af erhvervsevne. Endvidere vil det give dem mulighed for at blive længere tid i sektoren. Det vil også øge sektorens tiltrækningskraft over for unge og faglærte arbejdstagere.

For så vidt angår de nationale myndigheder, vil det føre til lavere omkostninger til social sikring og sundhedsydelse. De samlede fordele for arbejdstagere, arbejdsgivere og nationale myndigheder anslås til mellem 1,2 mio. EUR og 19,7 mio. EUR over en periode på fem år.

Ud fra en sammenligning af løsningsmulighederne og cost-benefit-analysen, kan det konkluderes, at aftalen generelt opfylder målsætningerne med hensyn til rimelige omkostninger, og at gennemførelsen af den ved et direktiv er hensigtsmæssig.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Næsten 90 % af virksomhederne inden for havfiskerisektoren er mikrovirksomheder med kun ét fartøj. Ud fra de tilgængelige oplysninger kan det antages, at en betydelig del af disse er fartøjer, der betjenes af ejeren, eller fartøjer under ledelse af en skipper med en eller to andre selvstændige eller lønmodtagere om bord. Aftalen gælder ikke for fartøjer, der betjenes af ejeren, da disse anses for at være selvstændige.

På grund af den særlige struktur i havfiskerisektoren vil aftalen hovedsageligt få virkning på mikrovirksomheder med lønmodtagere eller i tilfælde, hvor selvstændige arbejder sammen med lønmodtagere. Det er imidlertid usandsynligt, at deres konkurrenceevne vil blive påvirket negativt i forhold til den nuværende situation. Fastsættelsen af minimumsstandarder på EU-plan vil bidrage til lige konkurrencevilkår og dermed forbedre konkurrenceevnen. Bedre arbejdsforhold vil føre til forbedret produktion, lavere omkostninger i forbindelse med kompensation i tilfælde af arbejdsulykker, -skader og erhvervssygdomme og mindre personaleudskiftning.

Dertil kommer, at aftalen omfatter muligheden for, at medlemsstaterne gradvist iværksætter aftalen i en periode på fem år for visse kategorier af fiskere eller fartøjer.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslagets målsætninger er i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig de rettigheder, der er beskyttet i henhold til artikel 20 (Lighed for loven), 31 (Retfærdige og rimelige arbejdsforhold) og 32 (Forbud mod børnearbejde og beskyttelse af unge på arbejdspladsen).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Uden at dette berører aftalens bestemmelser om underskrivernes opfølgning og gennemgang, vil Kommissionen efter høring af arbejdsmarkedets parter på europæisk plan overvåge gennemførelsen af direktivet om iværksættelse af aftalen. Europa-Kommissionen vil evaluere direktivet fem år efter dets ikrafttræden.

- **Forklarende dokumenter**

Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen de nationale bestemmelser, der skal gennemføre direktivet, og en sammenligningstabel, der viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og direktivet. Direktivet dækker mange aspekter af leve- og arbejdsvilkårene for fiskere, som f.eks. arbejdstid, mindstealder, indholdet af ansættelseskontrakten, sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, lægeerklæringer til fiskere og bemandingskrav. Medlemsstaternes nationale lovgivning vedrørende emner omfattet af forslaget er derfor ofte indeholdt i en række forskellige lovtekster (arbejdsforskrifter, sikkerheds- og sundhedslovgivning, sektorspecifikke ikke-udtømmende bestemmelser), der vil kræve en systemisk tilgang og fortolkning.

Forslaget indeholder også en række elementer, der hidtil ikke har været omfattet af EU-lovgivningen, f.eks. lægeerklæring, specifikke oplysninger om kvaliteten af fødevarer og vand, og specifikke bestemmelser om indkvartering om bord på fiskerfartøjer. Der er behov for entydige oplysninger om gennemførelsen af disse nye bestemmelser og løsninger for at sikre overholdelsen af de minimumskrav, forslaget etablerer. Det vil gøre det muligt for Kommissionen at sikre gennemførelsen af direktivets krav, der skal beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, sikre mere fleksibilitet for virksomhederne og fremme en fair konkurrence mellem virksomhederne.

Den anslåede ekstra administrative byrde ved at fremlægge forklarende dokumenter er ikke uforholdsmæssig (det er en engangsforanstaltning og bør ikke medføre inddragelse af mange organisationer). De forklarende dokumenter kan mere effektivt udarbejdes af medlemsstaterne.

På denne baggrund foreslås det, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres gennemførelsesforanstaltninger ved at fremlægge et eller flere dokumenter, der gør rede for forholdet mellem direktivets komponenter og de tilsvarende dele af de nationale gennemførelsesinstrumenter.

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde**

Den foreslåede retsakt er EØS-relevant og bør derfor omfatte hele EØS-området.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget er opbygget som følger:

Artikel 1

Denne artikel gør aftalen mellem arbejdsmarkedets parter bindende, hvilket er formålet med en afgørelse fra Rådet i henhold til artikel 155, stk. 2, i TEUF.

Artikel 2

Det fastsættes i artikel 2, at direktivets bestemmelser kun er minimumskrav, således at medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger, der er gunstigere for arbejdstagerne på det pågældende område. Artiklen har til formål udtrykkeligt at sikre opretholdelse af de niveauer for beskyttelse af arbejdstagerne, der er opnået, og at der kun anvendes de gunstigste normer for beskyttelse på arbejdspladsen.

Artikel 3-6

Artikel 3-6 indeholder de sædvanlige bestemmelser om gennemførelse i medlemsstaternes nationale lovgivning, herunder forpligtelsen til at fastsætte sanktioner, der er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning. Artikel 5 indeholder en bestemmelse om rapportering. Formålet med artikel 5 er at overvåge gennemførelsen og anvendelsen af direktivet i medlemsstaterne for så vidt angår leve- og arbejdsvilkårene i sektoren og udføre en evaluering. Data om antallet af arbejdsulykker, -skader og sundhedsproblemer i sektoren vil blive undersøgt i den sammenhæng.

I artikel 6 fastsættes datoen for, hvornår direktivet træder i kraft. Artikel 7 præciserer, til hvem direktivet er rettet.

Nærmere redegørelse for bestemmelserne i bilaget til forslaget

Artikel 1 (Definitioner)

Aftalen fastlægger, hvordan følgende begreber skal forstås: a) fiskeri, b) kommercielt fiskeri, c) kompetent myndighed, d) høring, e) ejer af fiskerfartøj eller ejer, f) fisker, g) ansættelseskontrakt for fiskere, h) fiskerfartøj eller fartøj, i) længde, j) længden mellem perpendikulærene, k) skipper, l) rekrutterings- eller arbejdsformidlingstjeneste, og m) privat arbejdsformidlingsagentur. I stk. 2 defineres, hvordan disse begreber skal forstås med henblik på aftalen.

Artikel 2 (Anvendelsesområde)

Artikel 2 fastsætter, at aftalen gælder for alle fiskere, som er beskæftiget om bord på et fiskerfartøj, der udøver kommercielt fiskeri, og som er registreret i en medlemsstat eller sejler under en EU-medlemsstats flag. Aftalen finder også anvendelse på selvstændige fiskere, der arbejder sammen med fiskere på samme fartøj, med det formål at sikre den overordnede beskyttelse af sundhed og sikkerhed for arbejdstagerne på samme fartøj. Denne udvidelse til også at omfatte selvstændige er i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning. Artikel 2, stk. 2, bestemmer, at i tilfælde af tvivl om, hvorvidt et fiskerfartøj udøver kommercielt fiskeri, skal dette afgøres af den kompetente myndighed efter høring. Artikel 2, stk. 3, fastsætter, at medlemsstaterne efter høring kan udvide den beskyttelse, der gives i aftalen til at omfatte fiskere, der arbejder på fartøjer på 24 meter og derover, til at omfatte fiskere, der arbejder på fartøjer med en længde på under 24 meter.

Artikel 3 (Anvendelse af aftalen)

I stk. 1 fastsættes det, at en medlemsstat efter høring og af objektive grunde kan udelukke begrænsede kategorier af fiskere eller fiskerfartøjer fra kravene i denne aftale eller fra visse af dens bestemmelser, hvis anvendelsen af aftalen giver anledning til væsentlige problemer i betragtning af de særlige arbejdsforhold for fiskere eller fiskerfartøjernes fiskeri. I stk. 2 fastsættes det, at i tilfælde af udelukkelse af visse kategorier af fiskere eller fiskerfartøjer i henhold til stk. 1, skal den ansvarlige myndighed gradvist udvide aftalen til at omfatte alle

kategorier af fiskere eller fiskerfartøjer inden for en periode på fem år fra aftalens ikrafttræden. Artikel 3 indeholder en bestemmelse om garanti mod forringelser.

Artikel 4 (Bestemmelse om gunstigere vilkår)

Denne artikel indeholder en bestemmelse om gunstigere vilkår, hvorved alle love, kendelser og sædvane, som sikrer gunstigere vilkår for fiskere end dem, der er fastsat i aftalen, ikke berøres af bestemmelserne i denne aftale.

Artikel 5 (Ansvar for ejere af fiskerfartøjer, skippere og fiskere)

Artikel 5, stk. 1, finder anvendelse, dog med forbehold af direktiv 93/103/EF¹⁶. Stk. 2 fastlægger, at ejeren af fiskerfartøjet har det overordnede ansvar for at sikre, at skipperen har de nødvendige ressourcer og faciliteter, således at denne kan overholde forpligtelserne i denne aftale. Artikel 5, stk. 3, beskriver på en ikke-udtømmende måde skipperens forskellige ansvarsområder med hensyn til at garantere sikkerheden og sundheden for fiskere om bord på fartøjet. Artikel 5, stk. 4, fastlægger, at skipperen ikke må begrænses af ejeren af fiskerfartøjet i at træffe afgørelser, som er nødvendige af hensyn til sikkerheden for fiskere, fartøjet og dets navigationssikkerhed og drift. Artikel 5, stk. 5, fastlægger en forpligtelse for fiskerne om at overholde lovlige ordrer fra skipperen og gældende sikkerheds- og sundhedsmæssige foranstaltninger.

Artikel 6 (Mindstealder)

Artikel 6 finder anvendelse med forbehold af direktiv 94/33/EF¹⁷. Ifølge stk. 2 skal mindstealderen for arbejde om bord på et fiskerfartøj være 16 år, på betingelse af at en ung person ikke længere er underlagt fuld skolepligt i henhold til national lov. Unge på 15 år, der deltager i erhvervsuddannelse inden for fiskeri, har tilladelse til at arbejde om bord på fiskerfartøjer på samme betingelser.

Artikel 6, stk. 3, fastsætter, at de kompetente myndigheder kan tillade personer, der er fyldt 15, at udføre lettere arbejde i skoleferierne. De kompetente myndigheder skal efter høring fastsætte, hvilke former for arbejde der er tilladt, og de betingelser, på hvilke dette arbejde udføres, samt de påkrævede hvileperioder. Artikel 6, stk. 4, fastlægger, at mindstealderen er 18 år for aktiviteter om bord på fartøjer, som på grund af deres art eller de forhold, hvorunder de udføres, kan udgøre en fare for unge personers sundhed, sikkerhed, fysiske, psykiske eller sociale udvikling, uddannelse eller moralske integritet. I artikel 6, stk. 5, hedder det, at disse aktiviteter fastsættes i nationale love eller bestemmelser eller af de kompetente myndigheder efter høring. I artikel 6, stk. 6, fastlægges det, at unge fra denne alder kan udføre disse aktiviteter, forudsat at deres sikkerhed, sundhed, fysiske, mentale og sociale udvikling, uddannelse eller moralske integritet er fuldt beskyttet, og at de har fået specifik undervisning eller erhvervsuddannelse og har fuldført en sikkerhedsuddannelse før første udmønstring.

Artikel 6, stk. 7, fastlægger en definition af "nat". Den indeholder et forbud mod natarbejde for personer under 18 år. Der kan gives dispensation af de kompetente myndigheder, når den effektive uddannelse af fiskere ellers ville blive hæmmet, eller den specifikke art eller et anerkendt uddannelsesprogram kræver, at fiskere under 18 år udfører deres opgaver om natten. Den kompetente myndighed skal efter høring fastslå, at natarbejdet ikke vil få negativ

¹⁶ Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (trettende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) EFT L 307 af 13.12.1993, s. 1.

¹⁷ Rådets direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen (EFT L 216 af 20.8.1994, s. 12).

indvirkning på deres sundhed og velbefindende. Artikel 6, stk. 8, indeholder en bestemmelse om gunstigere bestemmelser.

Artikel 7-9 (Lægeundersøgelse/lægeerklæring)

Artikel 7

Artikel 7, stk. 1, fastlægger fiskernes pligt til at have en gyldig lægeerklæring om bord, der attesterer, at disse er egnede til at udføre deres opgaver om bord. I stk. 2 fastslås det, at der kan gives dispensation til anvendelsen af stk. 1 under hensyntagen til fiskernes sikkerhed og sundhed, fartøjets størrelse, samt adgangen til lægehjælp, evakuering, fangstrejsens varighed, fiskeriområder og -typer. Stk. 3 i denne artikel anfører, at disse dispensationer ikke finder anvendelse på en fisker, der arbejder på et fiskerfartøj med en længde på 24 meter og derover, eller som normalt er på havet i mere end tre dage ad gangen. Den kompetente myndighed kan give dispensation, der gør det muligt for en fisker at arbejde for en begrænset og nærmere fastsat varighed, indtil denne kan få en lægeerklæring i hastende tilfælde, og kun hvis det kræves, at fiskeren skal være i besiddelse af en udløbet lægeerklæring af nyere dato.

Artikel 8

Artikel 8 fastsætter, at medlemsstaterne skal vedtage de nødvendige love, bestemmelser eller andre foranstaltninger om lægeundersøgelsens art og hyppighed og om lægeerklæringers form, indhold og gyldighed. De skal også vedtage love, bestemmelser eller andre foranstaltninger, der giver ret til endnu en undersøgelse, der er bindende, og som foretages af en uafhængig læge, der udpeges som opmand, hvis en person nægtes en lægeerklæring eller modtager en lægeerklæring, selv om denne har erklæret sig uarbejdsdygtig, eller er blevet nægtet en lægeerklæring, selv om de lægelige årsager til afslaget ikke længere er gældende.

Artikel 9

I artikel 9 fastlægges supplerende minimumskrav i forbindelse med lægeerklæringen for fiskere, som arbejder om bord på fartøjer på 24 meter og derover eller på et fartøj, som normalt er på havet i mere end tre dage ad gangen.

Artikel 10 (Bemanding)

Artikel 10 bestemmer, at ejerne af fiskerfartøjer skal sikre, at fiskerfartøjer er tilstrækkeligt og sikkert bemandede med henblik på navigationssikkerheden og fartøjets drift og under ledelse af en kompetent skipper. Der er ikke fastsat nogen talmæssig grænse. Stk. 2 fastlægger mere detaljerede krav til fartøjer på 24 meter og derover. Stk. 3 giver den kompetente myndighed mulighed for at fastlægge andre krav til fartøjer på 24 meter og derover. De skal gøre det lettere at opfylde de generelle mål og formål i denne artikel og artikel 11 såvel som kravene i stk. 2 og må ikke indebære fare for fiskernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

Artikel 11 (Arbejds- og hviletid)

Artikel 11 fastsætter arbejds- og hviletid for havfiskere, der er omfattet af denne aftale, og fastsætter en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på 48 timer i løbet af en referenceperiode på ikke over 12 måneder. For ovennævnte fiskere finder artikel 3-6 samt artikel 8 og 21 i direktiv 2003/88/EF¹⁸ ikke anvendelse. For andre fiskere gælder direktiv 2003/88/EF fortsat.

I stk. 2 fastslås det, at for at beskytte fiskeres sundhed og sikkerhed og for at begrænse træthed skal der fastsættes en maksimal arbejdstid og en minimal hviletid inden for et givet tidsrum, under hensyntagen til de begrænsninger, der er fastsat i stk. 3 og 4. De kan fastsættes ved lov, administrativ aftale eller kollektiv overenskomst. Ved stk. 3 fastlægges der en

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9).

maksimal arbejdstid og en minimal hviletid for en given 24-timers periode og den maksimale arbejdstid for en given 7-dages periode. Stk. 4 fastsætter grænser for, hvordan hvileperioder inddeles.

Stk. 5 giver mulighed for dispensation for den maksimale referenceperiode, maksimale arbejdstid og minimale hviletid af objektive eller tekniske årsager eller af hensyn til arbejdets tilrettelæggelse. Sådanne dispensationer følger så vidt muligt de givne standarder og skaber mulighed for længere kompenserende hvileperioder. De kan tage hensyn til hyppigere eller længere hvileperioder eller til bevillingen af kompenserende fridage for fiskerne. I stk. 6 hedder det, at hvis der gives dispensation for grænserne for arbejdstid og hviletid, skal fiskere have kompenserende hviletid, så snart det er praktisk muligt.

Ved stk. 7 fastlægges det, at i krisesituationer kan skipperen kræve, at arbejdstageren arbejder de yderligere timer, der er nødvendige af hensyn til personers og fangstens sikkerhed eller fartøjets sikkerhed eller for at yde bistand til personer eller fartøjer i nød, indtil den normale situation er genoprettet. Skipperen skal sikre, at alle fiskere, der har arbejdet under en planlagt hvileperiode, får en tilstrækkelig kompenserende hvileperiode efter genoprettelsen af den normale situation.

Ved stk. 8 fastsættes det, at EU-medlemsstaterne kan bestemme, at fiskere, der arbejder om bord på fiskerfartøjer, som ifølge loven ikke må drive fiskeri i en periode på mere end en måned, skal tage årlig ferie i denne periode.

Artikel 12 (Besætningsliste)

Denne artikel fastsætter, at ethvert fiskerfartøj skal have en besætningsliste. Besætningslisten skal meddeles inden afrejse eller umiddelbart efter afrejsen til bemyndigede personer på land. Den kompetente myndighed afgør, til hvem og hvornår besætningslisten skal udleveres, og til hvilket formål.

Ansættelseskontrakt for fiskere (artikel 13-18)

Artikel 13

Artikel 13 fastsætter, at bestemmelserne i artikel 14-18 finder anvendelse med forbehold af direktiv 91/553/EØF¹⁹.

Artikel 14

Denne artikel fastsætter, at den enkelte EU-medlemsstat i nationale love, bestemmelser eller ved andre foranstaltninger skal kræve, at fiskere, som er beskæftiget om bord på et fiskerfartøj, har en skriftlig ansættelseskontrakt, som de kan forstå. Fiskerens ansættelseskontrakt skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen, navnlig i dens bilag I, som indeholder minimumsstandarder for indholdet af fiskerens ansættelseskontrakt.

Artikel 15

EU-medlemsstaterne skal vedtage nationale love, bestemmelser eller andre foranstaltninger, der skal sikre, a) at fiskeren kan anmode om rådgivning vedrørende indholdet af dennes ansættelseskontrakt, før den indgås, b) eventuel journalføring i henhold til en sådan kontrakt og c) midler til tvistbilæggelse i forbindelse med fiskerens ansættelseskontrakt.

Artikel 16

¹⁹ Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstagerne om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet (EFT L 288 af 18.10.1991, s. 32).

Denne artikel fastsætter, at fiskeren skal have udleveret en kopi af fiskerens ansættelseskontrakt. Andre parter skal efter anmodning have en kopi i henhold national lovgivning og praksis. Der skal forefindes en kopi af fiskerens ansættelseskontrakt om bord, og den skal være tilgængelig for fiskerne.

Artikel 17

Artikel 14-16 og bilag I til denne aftale finder ikke anvendelse på ejere af et fiskerfartøj, som er alene om at betjene fartøjet.

Artikel 18

Denne artikel fastlægger, at ejeren af et fartøj har ansvaret for at sikre, at den enkelte fisker, der er beskæftiget om bord på fartøjet, er i besiddelse af en skriftlig ansættelseskontrakt for fiskere. Denne ansættelseskontrakt skal være underskrevet af alle berørte parter, dvs. fiskeren, arbejdsgiveren og/eller dennes repræsentanter eller andre berørte parter.

Artikel 19 (Hjemsendelse)

Artikel 19, stk. 1, bestemmer, at EU-medlemsstaterne skal sikre en ret til hjemsendelse af fiskere, der arbejder på fartøjer, der fører deres flag eller er registreret under deres fulde jurisdiktion, og som anløber en havn i udlandet. Der findes en ret til hjemsendelse, når fiskerens ansættelseskontrakt er udløbet, eller den er blevet ophævet af behørigt begrundede årsager af en eller flere af parterne i denne aftale, eller fiskeren ikke længere er i stand til at udføre de opgaver, der kræves i henhold til fiskerens ansættelseskontrakt eller ikke kan forventes at udføre dem under de specifikke forhold (f.eks. arbejdsulykker, erhvervs sygdomme eller arbejdsskader). Retten til hjemsendelse finder også anvendelse på fiskere, der overføres fra fartøjet til den udenlandske havn af ovennævnte årsager.

I artikel 19, stk. 2, fastlægges det, at fartøjets ejer afholder omkostningerne ved hjemsendelse, medmindre fiskeren groft har misligholdt sine forpligtelser i medfør af dennes ansættelseskontrakt i overensstemmelse med national lovgivning, bestemmelser eller andre foranstaltninger. I henhold til artikel 19, stk. 3, skal EU-medlemsstaterne fastlægge de præcise omstændigheder, der berettiger en fisker til hjemsendelse, som f.eks. den maksimale længde af arbejdsperioder om bord og de destinationer, hvortil fiskere kan hjemsendes.

Artikel 19, stk. 4, bestemmer, at i tilfælde, hvor ejeren af fiskerfartøjet undlader at sørge for hjemsendelse, skal medlemsstaten arrangere den. Medlemsstaten har ret til at inddrive omkostningerne fra ejeren af fiskerfartøjet. Artikel 19, stk. 5, giver ejeren af fiskerfartøjet mulighed for at inddrive omkostningerne i henhold til kontraktmæssige ordninger med tredjemand.

Artikel 20 (Private arbejdsmarkedstjenester)

Artikel 20, stk. 1, anfører, at denne artikel finder anvendelse med forbehold af direktiv 2008/104/EF²⁰. Artikel 20, stk. 2, præciserer, at med henblik på anvendelsen af denne artikel skal private arbejdsmarkedstjenester bestå af rekruttering og anvisning og af private arbejdsformidlingsagenturer. Ifølge artikel 20, stk. 3, skal medlemsstaterne forbyde private arbejdsformidlingsagenturer i at anvende metoder, mekanismer eller lister, der har til formål at hindre, at fiskere påtager sig arbejde. Ingen gebyrer eller andre afgifter for private arbejdsmarkedstjenester skal afholdes direkte eller indirekte, helt eller delvis af fiskeren. Artikel 20, stk. 4, fastsætter, at medlemsstater, der har ratificeret ILO's 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren, kan uddelegere visse forpligtelser i medfør af denne

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 9).

konvention til private arbejdsformidlingsagenturer, for så vidt som de har denne ret. Konventionens begrænsning skal tages i betragtning.

Artikel 21-25 i aftalen indeholder bestemmelser om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, navnlig med hensyn til fødevarer og indkvartering

Artikel 21, stk. 1, fastsætter, at artikel 21-25 gælder, dog med forbehold af direktiv 93/103/EF. Nationale bestemmelser, der gennemfører artikel 22-25, skal følges med hensyn til hygiejne og overordnet sikkerhed, sundhed og komfortable vilkår.

I henhold til artikel 22 skal medlemsstaterne vedtage love, bestemmelser eller andre foranstaltninger med hensyn til bl.a. størrelsen og kvaliteten af indkvartering, mængden og kvaliteten af fødevarer og drikkevand på fartøjer, der fører deres flag eller er registreret under dens fulde jurisdiktion. Artikel 23 fastlægger, at hver EU-medlemsstat skal vedtage de love, bestemmelser eller andre foranstaltninger, som kræver, at indkvartering har en tilstrækkelig kvalitet og størrelse og er udstyret til arbejde på fartøjet og den tidsperiode, fiskerne tilbringer om bord. Navnlig de punkter, der er opregnet i artikel 23, skal tages i betragtning, som f.eks. godkendelse af planer for opførelse eller ombygning af fiskerfartøjer for så vidt angår indkvartering, vedligeholdelse af indkvarteringsområder og pantryrum, ventilation, opvarmning, køling og belysning, afhjælpning af overdreven støj og vibrationer, beliggenhed, størrelse og byggematerialer, inventar og indretning af forskellige rum og andre indkvarteringsområder, sanitære faciliteter og tilstrækkelig forsyning med varmt og koldt vand samt klageprocedurer vedrørende indkvartering, der ikke opfylder kravene i denne aftale.

Artikel 24 fastlægger, at EU-medlemsstaterne skal vedtage love, bestemmelser eller andre foranstaltninger med hensyn til fødevarer og vand om bord på fartøjet. Især fødevarer, der transporteres og serveres om bord, skal være af god kvalitet, forefindes i rigelig mængde og have tilstrækkelig næringsværdi. Drikkevand skal være af tilstrækkelig kvalitet og forefindes i tilstrækkelig mængde. Den pågældende ejer af fiskerfartøjet skal levere fødevarer og vand til fiskerne uden omkostninger. I overensstemmelse med nationale love og bestemmelser kan omkostningen dog modregnes som en driftsomkostning, hvis den kollektive overenskomst eller fiskerens ansættelseskontrakt indeholder bestemmelser om en deleordning. De nationale love, bestemmelser og foranstaltninger, der skal vedtages af den enkelte EU-medlemsstat med henblik på at gennemføre bestemmelserne i artikel 22-24, skal sikre den fulde virkning af bilag II til aftalen om indkvartering på fiskerfartøjer.

Artikel 26-31 vedrører sundhedsbeskyttelse og lægebehandling; beskyttelse i tilfælde af erhvervssygdom, arbejdsskade eller dødsfald

Artikel 26 pålægger EU-medlemsstaterne at vedtage nationale love, bestemmelser og andre foranstaltninger for at sikre, at fiskere på fartøjer, der fører deres flag eller er registreret under deres fulde jurisdiktion, har ret til lægebehandling på land og til rettidigt at blive bragt i land i tilfælde af alvorlig sygdom eller skade. Fiskeren skal af fartøjets ejer have adgang til sundhedsbeskyttelse og lægebehandling om bord, eller under ophold i en havn uden for det land, som er ansvarligt for fiskerens sociale beskyttelse. Ved erhvervssygdom eller arbejdsskade skal fiskeren have adgang til passende lægebehandling i overensstemmelse med nationale love, bestemmelser eller national praksis. I henhold til artikel 27 skal lægebehandling og sundhedsbeskyttelse om bord, der er omhandlet i artikel 26, litra b), være omfattet af bestemmelserne i direktiv 92/92/EØF²¹ og af artikel 28 i aftalen. Det skal også

²¹ Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe (EFT L 113 af 30.4.1992, s. 19).

omfatte lægebehandling og materiel bistand og støtte, hvis fiskeren befinder sig i en udenlandsk havn uden for det land, som er ansvarligt for fiskerens sociale beskyttelse.

I overensstemmelse med aftalens artikel 28 skal EU-medlemsstaterne vedtage nationale love, bestemmelser eller andre foranstaltninger, der introducerer yderligere krav til bestemmelserne i direktiv 92/29/EØF, idet der bl.a. tages hensyn til operationsområdet og varigheden af fangstrejsen samt antallet af fiskere om bord. Den fastsætter desuden, at fartøjer skal være udstyret med radio- eller satellitkommunikation med henblik på medicinsk rådgivning og en lægelig vejledning, der er vedtaget eller godkendt af den kompetente myndighed, eller den seneste ajourførte udgave af *International Medical Guide for Ships*.

Artikel 29 fastsætter, at EU-medlemsstaterne skal vedtage de nødvendige love, bestemmelser eller andre foranstaltninger, der kræver, at: a) lægebehandlingen i henhold til artikel 26, litra b), og artikel 28 leveres gratis for fiskeren; b) ejeren af fiskerfartøjet er ansvarlig for omkostningerne ved lægebehandling af fiskeren indtil dennes hjemsendelse, for så vidt som det land, der er ansvarligt for fiskerens sociale beskyttelse, ikke dækker omkostningerne.

Artikel 30 fastsætter, at nationale love eller bestemmelser kan tillade at se bort fra ansvaret for at afholde omkostningerne ved lægebehandling, hvis skaden ikke indtraf ved arbejde på fiskerfartøjet, eller sygdommen blev fortiet ved forhyringen, eller ejeren af fiskerfartøjet kan godtgøre, at skaden eller sygdommen skyldtes bevidst forsømmelighed fra fiskerens side.

Artikel 31, stk. 1, forpligter EU-medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, der skal beskytte fiskerne i forbindelse med erhvervssygdom, arbejdsskade eller dødsfald. Artikel 31, stk. 2, fastsætter, at i tilfælde af sygdom eller skader forårsaget af en arbejdsulykke er fiskeren berettiget til kompensation i overensstemmelse med nationale love og bestemmelser. I henhold til artikel 31, stk. 3, er ejeren af fiskerfartøjet ansvarlig for denne beskyttelse og kompensation, hvis det ikke er dækket af det land, der er ansvarligt for fiskernes sociale beskyttelse. I henhold til artikel 32 kan ejeren af fiskerfartøjet sikre det finansielle ansvar i henhold til artikel 29 og 31 i aftalen gennem forsikring eller andre ordninger.

Artikel 33-36 vedrører arbejdstagernes sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen samt forebyggelse af ulykker

Artikel 33 fastlægger, at artikel 34 til 36 finder anvendelse med forbehold af direktiv 89/391/EØF²², direktiv 92/29/EØF²³ og direktiv 93/103/EF²⁴.

I artikel 34 fastsættes det, at EU-medlemsstaterne er forpligtet til at vedtage love, bestemmelser eller andre foranstaltninger til forebyggelse af erhvervssygdomme, arbejdsskader og -ulykker, herunder risikovurdering og -styring og undervisning af fiskere. Undervisning af fiskere skal også omfatte undervisning i, hvordan fiskeredskaberne håndteres, og i de fiskerityper, de vil blive involveret i. Den skal desuden omfatte de forpligtelser, som ejere af fiskerfartøjer, fiskere og andre har, under særlig hensyntagen til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen for fiskere under 18 år. Nationale love, bestemmelse og andre foranstaltninger skal også vedrøre rapportering og undersøgelse af ulykker om bord på fartøjet og oprettelse af blandede udvalg om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen eller (efter høring af de nationale arbejdsmarkedsparter) andre organer.

²² Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1).

²³ Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe (EFT L 113 af 30.4.1992, s. 19).

²⁴ Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (trettende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EFT L 307 af 13.12.1993, s. 1.

Artikel 35 gælder for alle fiskerfartøjer under hensyntagen til antallet af fiskere om bord, fiskeriområdet og varigheden af fangstrejsen. Den fastlægger ansvarsområderne for de kompetente myndigheder og for ejeren af fiskerfartøjet med hensyn til forebyggelse af erhvervssygdomme, arbejdsulykker og -skader om bord samt risikovurdering og -styring. Desuden fastsætter den deres ansvar i relation til information og undervisning af fiskere med hensyn til udstyr, drift og grundlæggende sikkerhed samt tilstedeværelsen af beskyttelsestøj og personlige værnemidler.

Artikel 36 fastsætter, at fiskere og deres repræsentanter skal deltage i risikovurderingen.

Artikel 37 (Ændringer)

Denne artikel fastsætter, at en undersøgelse af anvendelsen af aftalen og dens bilag skal foretages på anmodning af én af parterne og efter enhver ændring af bestemmelserne i ILO's 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren. På anmodning af en af parterne og efter enhver ændring i EU-lovgivningen, som berører denne aftale, skal der foretages en undersøgelse af aftalens anvendelse.

Artikel 38 (Afsluttende bestemmelser)

Denne artikel bestemmer, at aftalen træder i kraft den dag, hvor ILO's 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren træder i kraft.

Bilag I (Ansættelseskontrakt for fiskere) fastlægger indholdet af fiskerens ansættelseskontrakt.

Bilag II (Indkvartering på fiskerfartøjer).

Bilaget præciserer dets anvendelsesområde og mulige udvidelser (hvis det anses for praktisk og/eller muligt af den nationale kompetente myndighed). Det omfatter en række specifikke spørgsmål primært vedrørende indkvartering om bord, men indeholder også bestemmelser om spørgsmål, som f.eks. fødevarer og drikkevand, og om inspektioner, der foretages af skipperen eller under dennes myndighed. Med henblik på dette bilag fastlægges definitionerne af a) aftale, b) nyt og c) eksisterende fartøj.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om gennemførelse af den aftale, der er indgået af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskerierorganisationer i EU (Europêche) af 21. maj 2012 som ændret den 8. maj 2013, vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 155, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Arbejdsgivere og arbejdstagere ("arbejdsmarkedets parter") kan i henhold til artikel 155, stk. 2, i TEUF i fællesskab anmode om, at aftaler, der indgås af dem på fællesskabsplan, bliver iværksat ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen.
- (2) Den 14. juni 2007 vedtog Den Internationale Arbejdsorganisation 2007-konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren²⁵, som har til formål at skabe et enkelt, sammenhængende instrument, der skal være et supplement til de internationale standarder for leve- og arbejdsvilkår i denne sektor, og skal inkorporere de reviderede og ajourførte standarder fra eksisterende internationale konventioner og henstillinger, der gælder for fiskere, samt de grundlæggende principper i andre internationale arbejdskonventioner.
- (3) Kommissionen har konsulteret arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med artikel 154, stk. 2, i TEUF om, hvorvidt anvendelsen i EU af bestemmelserne i 2007-konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren²⁶ skal fremmes.
- (4) Den 8. maj 2013 indgik Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU, Det Europæiske Transportarbejderforbund, og Sammenslutningen af Nationale Fiskerierorganisationer i EU, der ønskede at foretage et første skridt hen imod en kodificering af EU's lovgivning på det sociale område inden for havfiskerisektoren og

²⁵ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188.

²⁶ KOM(2007) 591 endelig.

bidrage til at skabe lige vilkår for havfiskerisektoren i EU, en aftale om gennemførelsen af 2007-konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren ("aftalen"). Den 10. maj 2013 anmodede disse organisationer Kommissionen om at iværksætte deres aftale ved en rådsafgørelse i overensstemmelse med artikel 155, stk. 2, i TEUF.

- (5) I forbindelse med artikel 288 i traktaten er det mest hensigtsmæssige retsmiddel til iværksættelse af aftalen et direktiv.
- (6) Kommissionen har udarbejdet sit direktivforslag i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 20. maj 1998²⁷ om tilpasning og fremme af den sociale dialog på fællesskabsplan under hensyntagen til de underskrivende parter repræsentative status samt lovligheden af hver enkelt bestemmelse i aftalen.
- (7) Bestemmelserne i dette direktiv bør gælde for alle fiskere og ikke berøre gældende regler i Unionen, der er mere specifikke eller sikrer et højere beskyttelsesniveau.
- (8) Dette direktiv bør ikke berettige til en forringelse af det generelle beskyttelsesniveau for arbejdstagere på de områder, der er omfattet af aftalen.
- (9) I direktivet og aftalen, der er knyttet som bilag hertil, fastsættes minimumsstandarder; medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter kan have eller indføre gunstigere bestemmelser.
- (10) Med forbehold af bestemmelserne i aftalen om EU-arbejdsmarkedsparternes opfølgning og revision overvåger Europa-Kommissionen gennemførelsen af dette direktiv til iværksættelse af aftalen og udfører en evaluering.
- (11) Direktivet træder i kraft samtidig med 2007-konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren, og arbejdsmarkedets parter ønsker, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv ikke træder i kraft, førend 2007-konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren gør det.
- (12) Aftalen finder anvendelse på fiskere, der arbejder i en hvilken som helst egenskab i henhold til en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold om bord på fiskerfartøjer, der udøver kommercielt fiskeri, og som fører en medlemsstats flag eller er registreret under dens fulde jurisdiktion i en EU-medlemsstat.
- (13) For at beskytte sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen for de fiskere, der arbejder i en hvilken som helst egenskab i henhold til en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold, kan aftalen også gælde for alle andre fiskere om bord på samme fiskerfartøj.
- (14) Udtryk, der anvendes i aftalen, og som ikke er særskilt defineret deri, kan medlemsstaterne selv definere i overensstemmelse med national lovgivning og praksis, således som det også er tilfældet for andre social- og arbejdsmarkedspolitiske direktiver, hvori der anvendes lignende udtryk, forudsat at de pågældende definitioner er i overensstemmelse med aftalens indhold.
- (15) I dette direktiv og i aftalen, der er knyttet som bilag hertil, tages der hensyn til bestemmelserne om forvaltning af fiskerikapaciteten som fremhævet i forordning (EU) nr. 1380/2013²⁸.

²⁷ KOM(1998) 322 endelig.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013).

- (16) Medlemsstaterne kan efter fælles anmodning fra arbejdsmarkedets parter overlade det til disse at gennemføre dette direktiv, under forudsætning af at medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for, at de til enhver tid kan garantere de resultater, der er foreskrevet i dette direktiv.
- (17) Kommissionen har underrettet Europa-Parlamentet i henhold til artikel 155, stk. 2, i TEUF ved at sende teksten til sit forslag til et direktiv, der indeholder aftalen.
- (18) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 20, 31 og 32.
- (19) Målene i dette direktiv, som er tænkt som en forbedring af leve- og arbejdsvilkår og en beskyttelse af sundheden og sikkerheden for arbejdstagere inden for havfiskerisektoren, der er en tværnational sektor, som arbejder under forskellige medlemsstats flag, kan ikke i tilstrækkeligt omfang kan opfyldes af medlemsstaterne og kan bedre opnås på EU-plan; Den Europæiske Union kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5, stk. 3, i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5, stk. 4, i TEU, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter²⁹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af deres gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved dette direktiv iværksættes aftalen, der er indgået af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskeriorganisationer i EU af 8. maj 2013, vedrørende Den Internationale Arbejdsorganisations gennemførelse af 2007-konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren.

Aftaleteksten er gengivet i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser, der er gunstigere end dem, der er fastsat i dette direktiv.
2. Gennemførelsen af direktivet må under ingen omstændigheder anvendes som tilstrækkelig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne på de områder, direktivet omfatter. Dette berører dog ikke medlemsstaternes og arbejdsmarkedets parter ret til som følge af ændrede omstændigheder at vedtage andre retlige, administrative eller aftalemæssige bestemmelser end dem, der gælder på direktivets vedtagelsestidspunkt, forudsat at minimumsstandarderne i direktivet overholdes.

²⁹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

3. Anvendelsen og fortolkningen af dette direktiv berører ikke EU-lovgivning, nationale bestemmelser, sædvane eller praksis, der sikrer de pågældende arbejdstagere gunstigere vilkår.

Artikel 3

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der gælder for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*to år efter direktivets ikrafttrædelse*]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Kommissionen forelægger efter høring af medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter på EU-plan en rapport for Rådet om gennemførelsen, anvendelsen og evalueringen af dette direktiv senest 5 år efter den dato, der er angivet i artikel 6.

Artikel 6

Dette direktiv træder i kraft på den dato, hvor ILO's 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren træder i kraft.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand